

ĆWICZENIE 1

TEORIA POLA. OPERATORY RÓŻNICZKOWE.

Operator różniczkowy Hamiltona (nabla)

$$\nabla = \frac{\partial}{\partial x} \vec{i} + \frac{\partial}{\partial y} \vec{j} + \frac{\partial}{\partial z} \vec{k} = \left[\frac{\partial}{\partial x}, \frac{\partial}{\partial y}, \frac{\partial}{\partial z} \right]$$

Operator różniczkowania przestrzennego, formalnie traktowany jako wektor.

Gradient

$$\nabla \varphi = \text{grad} \varphi = \left(\frac{\partial}{\partial x} \vec{i} + \frac{\partial}{\partial y} \vec{j} + \frac{\partial}{\partial z} \vec{k} \right) \varphi = \frac{\partial \varphi}{\partial x} \vec{i} + \frac{\partial \varphi}{\partial y} \vec{j} + \frac{\partial \varphi}{\partial z} \vec{k} = \left[\frac{\partial \varphi}{\partial x}, \frac{\partial \varphi}{\partial y}, \frac{\partial \varphi}{\partial z} \right]$$

W wyniku mnożenia operatora nabla i wielkości skalarnej $\varphi = \varphi(x, y, z)$ otrzymuje się wektor gradientu pola skalarnego φ (gradient). Gradient wskazuje kierunek zmian wielkości skalarnej φ .

Każdemu polu skalarnemu φ można przypisać wektorowe pole gradientu $\vec{W} = [W_x, W_y, W_z]$. Operacja odwrotna nie zawsze jest możliwa. Jeżeli istnieje pole skalarne φ takie, że $\vec{W} = \text{grad} \varphi$ to pole wektorowe \vec{W} nazywamy polem potencjalnym.

Dywergencja

$$\nabla \circ \vec{W} = \text{div} \vec{W} = \left[\frac{\partial}{\partial x}, \frac{\partial}{\partial y}, \frac{\partial}{\partial z} \right] \circ [W_x, W_y, W_z] = \frac{\partial W_x}{\partial x} + \frac{\partial W_y}{\partial y} + \frac{\partial W_z}{\partial z}$$

W wyniku mnożenia operatora nabla i wielkości wektorowej $\vec{W} = [W_x, W_y, W_z]$ otrzymuje się wielkość skalarną, zwaną dywergencją lub rozbieżnością pola wektorowego.

Jeżeli pole wektorowe jest polem prędkości przepływu $\vec{U} = [U_x, U_y, U_z]$ to dywergencja prędkości mówi o tym, czy w rozpatrywanym obszarze płynnym istnieją jakieś źródła płynu.

- $\text{div} \vec{U} > 0$ w rozpatrywanym punkcie obszaru płynnego istnieją dodatnie źródła płynu o jednostkowej wydajności równej $\text{div} \vec{U}$
- $\text{div} \vec{U} < 0$ w rozpatrywanym punkcie obszaru płynnego istnieją ujemne źródła płynu, tzw. upust
- $\text{div} \vec{U} = 0$ w rozpatrywanym punkcie obszaru płynnego nie istnieją źródła płynu, pole jest bezźródłowe

Rotacja

$$\nabla \times \vec{W} = \text{rot} \vec{W} = \begin{vmatrix} \vec{i} & \vec{j} & \vec{k} \\ \frac{\partial}{\partial x} & \frac{\partial}{\partial y} & \frac{\partial}{\partial z} \\ W_x & W_y & W_z \end{vmatrix} = \left[\frac{\partial W_z}{\partial y} - \frac{\partial W_y}{\partial z}, \frac{\partial W_x}{\partial z} - \frac{\partial W_z}{\partial x}, \frac{\partial W_y}{\partial x} - \frac{\partial W_x}{\partial y} \right]$$

W wyniku mnożenia operatora nabra i wielkości wektorowej $\vec{W} = [W_x, W_y, W_z]$ otrzymuje się wielkość wektorową zwaną rotacją pola wektorowego.

Jeżeli pole wektorowe \vec{W} opisuje pole prędkości przepływu $\vec{U} = [U_x, U_y, U_z]$ to wartość rotacji tego pola wskazuje na ruch wirowy elementów płynu.

$$\text{rot}\vec{U} = \vec{\Omega} = \begin{vmatrix} \vec{i} & \vec{j} & \vec{k} \\ \frac{\partial}{\partial x} & \frac{\partial}{\partial y} & \frac{\partial}{\partial z} \\ U_x & U_y & U_z \end{vmatrix} = \left[\frac{\partial U_z}{\partial y} - \frac{\partial U_y}{\partial z}, \frac{\partial U_x}{\partial z} - \frac{\partial U_z}{\partial x}, \frac{\partial U_y}{\partial x} - \frac{\partial U_x}{\partial y} \right] = [\Omega_x, \Omega_y, \Omega_z]$$

rot $\vec{U} \neq \vec{0}$ przepływ wirowy
rot $\vec{U} = \vec{0}$ przepływ bezwirowy

Tożsamości:

a) $\text{div}(\text{grad}\varphi) = \Delta\varphi$

$$\text{div}(\text{grad}\varphi) = \nabla \circ \nabla\varphi = \left[\frac{\partial}{\partial x}, \frac{\partial}{\partial y}, \frac{\partial}{\partial z} \right] \circ \left[\frac{\partial\varphi}{\partial x}, \frac{\partial\varphi}{\partial y}, \frac{\partial\varphi}{\partial z} \right] = \frac{\partial^2\varphi}{\partial x^2} + \frac{\partial^2\varphi}{\partial y^2} + \frac{\partial^2\varphi}{\partial z^2} = \left(\frac{\partial^2}{\partial x^2} + \frac{\partial^2}{\partial y^2} + \frac{\partial^2}{\partial z^2} \right) \varphi = \nabla^2\varphi = \Delta\varphi$$

Wniosek: dywergencja gradientu skalara φ to $\Delta\varphi$ laplasjan skalara φ .

Laplasjan jest główną częścią wielu równań mechaniki płynów, m.in. równania Laplace'a, które rządzą tzw. przepływami potencjalnymi.

b) $\text{div}(\text{rot}\vec{U}) = 0$

$$\begin{aligned} \text{div}(\text{rot}\vec{U}) &= \nabla \circ (\nabla \times \vec{U}) = \left[\frac{\partial}{\partial x}, \frac{\partial}{\partial y}, \frac{\partial}{\partial z} \right] \circ \left[\frac{\partial U_z}{\partial y} - \frac{\partial U_y}{\partial z}, \frac{\partial U_x}{\partial z} - \frac{\partial U_z}{\partial x}, \frac{\partial U_y}{\partial x} - \frac{\partial U_x}{\partial y} \right] = \\ &= \frac{\partial}{\partial x} \left(\frac{\partial U_z}{\partial y} - \frac{\partial U_y}{\partial z} \right) + \frac{\partial}{\partial y} \left(\frac{\partial U_x}{\partial z} - \frac{\partial U_z}{\partial x} \right) + \frac{\partial}{\partial z} \left(\frac{\partial U_y}{\partial x} - \frac{\partial U_x}{\partial y} \right) = \\ &= \frac{\partial^2 U_z}{\partial x \partial y} - \frac{\partial^2 U_y}{\partial x \partial z} + \frac{\partial^2 U_x}{\partial y \partial z} - \frac{\partial^2 U_z}{\partial y \partial x} + \frac{\partial^2 U_y}{\partial z \partial x} - \frac{\partial^2 U_x}{\partial z \partial y} = 0 \end{aligned}$$

Wniosek: Pola dla których dywergencja znika nazywamy polami bezźródłowymi.

c) $\text{rot}(\text{grad}\varphi) = \vec{0}$

$$\text{rot}(\text{grad}\varphi) = \nabla \times (\text{grad}\varphi) = \begin{vmatrix} \vec{i} & \vec{j} & \vec{k} \\ \frac{\partial}{\partial x} & \frac{\partial}{\partial y} & \frac{\partial}{\partial z} \\ \frac{\partial\varphi}{\partial x} & \frac{\partial\varphi}{\partial y} & \frac{\partial\varphi}{\partial z} \end{vmatrix} = \left[\frac{\partial^2\varphi}{\partial y \partial z} - \frac{\partial^2\varphi}{\partial z \partial y}, \frac{\partial^2\varphi}{\partial z \partial x} - \frac{\partial^2\varphi}{\partial x \partial z}, \frac{\partial^2\varphi}{\partial x \partial y} - \frac{\partial^2\varphi}{\partial y \partial x} \right] = [0, 0, 0] = \vec{0}$$

Wniosek: Pola dla których rotacja znika nazywamy polami bezwirowymi lub potencjalnymi.

Operator różniczkowania substancjalnego (pochodna materialna, pochodna substancjalna, operator Stokesa)

Operator różniczkowania materialnego określa tempo zmiany dowolnej własności związanej z elementarną objętością ciała, która może znajdować się w ruchu, w odróżnieniu od różniczkowania lokalnego – związanego z układem odniesienia, który zwykle uznaje się za nieruchomy.

Pochodna materialna jest szczególną interpretacją pochodnej funkcji wielu zmiennych, związaną z eulerowskim sposobem opisu ruchu płynu. Pokazuje ona, w jaki sposób zmienia się w czasie dowolny parametr charakteryzujący element płynu poruszający się w polu tego parametru.

$$\frac{D}{Dt} = \frac{\partial}{\partial t} + \vec{U}\text{grad}$$

gdzie:

$\frac{D}{Dt}$ **pochodna substancjalna (materialna)**
obrazuje całość zmian jakim podlega znajdujący się w chwili czasu t w punkcie (x,y,z) element płynu

$\frac{\partial}{\partial t}$ **pochodna lokalna**
obrazuje zmiany jakie zachodzą z upływem czasu dt w danym punkcie pola przepływu (tj. pokazuje zmiany wynikające z niestacjonarności pola przepływu)

$\vec{U}\text{grad}$ **pochodna konwekcyjna (unoszenia)**
obrazuje zmiany jakie zachodzą przy przemieszczeniu w czasie dt elementu płynu z punktu (x,y,z) do punktu $(x+dx,y+dy,z+dz)$

Jeżeli H jest funkcją skalarną zmiennych Eulera $H = H(t, x(t), y(t), z(t))$

$$\frac{DH}{Dt} = \frac{\partial H}{\partial t} + \frac{\partial H}{\partial x} \frac{dx}{dt} + \frac{\partial H}{\partial y} \frac{dy}{dt} + \frac{\partial H}{\partial z} \frac{dz}{dt}$$

$$\frac{dx}{dt} = U_x \quad \frac{dy}{dt} = U_y \quad \frac{dz}{dt} = U_z$$

$$\frac{DH}{Dt} = \frac{\partial H}{\partial t} + \frac{\partial H}{\partial x} U_x + \frac{\partial H}{\partial y} U_y + \frac{\partial H}{\partial z} U_z = \frac{\partial H}{\partial t} + \vec{U}\text{grad}H$$

Zastosowanie operatora pochodnej materialnej do składowych pola prędkości pozwala obliczyć przyspieszenie materialne, tj. przyspieszenie elementu płynu poruszającego się w niestacjonarnym i niejednorodnym polu prędkości.